

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012221
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123012221.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného: B. C., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K.-O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.08.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: B. C., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K.-O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2017, sp. zn. 1T/7/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2018, sp. zn. 5To/104/2017,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 04.07.2023 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh odsúdeného: B. C., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K.-O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V čase rozhodovania o návrhu odsúdeného odsúdený vykonával úhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2017, sp. zn. 1T/7/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2018, sp. zn. 5To/104/2017, vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, a zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol (krátene), že navrhuje žiadosť odsúdeného zamietnuť pre nesplnenie oboch materiálnych podmienok. Poukázal na násilný charakter trestných činov, skutočnosť, že za trestný čin vydieranie už raz bol menovaný odsúdený, na hodnotenie riaditeľa ústavu, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, okrem verbálneho konfliktu sa dopustil aj fyzického konfliktu, resocializačná prognóza je menej priaznivá. Ďalej poukázal na početnosť záznamov a na predchádzajúce podmiennečné odsúdenia.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí boli vykonané dôkazy, a to: rozsudok Okresného súdu Trnava z 05.09.2017, sp. zn. 1T/7/2017 (č. l. 19-40), uznesenie Krajského súdu v Trnave z 25.01.2018, sp. zn. 5To/104/2017 (č. l. 41-47), hodnotenie odsúdeného a skrátený výpis klienta (č. l. 13-14), lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia ZVJS, odpis registra trestov (RT).

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou najmä vyplýva, že odsúdený bol dňa 13.02.2018 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu. Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov bolo na požadovanej úrovni, no v dodržiavaní ústavného poriadku sa vyskytli nedostatky. Medzi menovaným a inými obvinenými opakovane vznikli počas spoločného umiestnenia na cele konflikty verbálneho charakteru. Z uvedeného dôvodu bol menovaný upozornený na povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Vplyvom pedagogického pôsobenia a režimového ovplyvňovania sa viac podobný nedostatok neopakoval. Pracovne bol zaradený na pracovisku Šitie obuvi - väzba, kde si svoje pracovné povinnosti riadne plnil. Jeho správanie počas krátkoho výkonu trestu odňatia slobody v ústave Leopoldov nie je v dostupnej dokumentácii bližšie hodnotené. Správanie a vystupovanie menovaného počas pobytu v ústave Hrnčiarovce nad Parnou nebolo vždy na požadovanej úrovni. V dodržiavaní ústavného poriadku sa u odsúdeného vyskytli opakovane nedostatky (fyzický ako aj verbálny konflikt s inými odsúdenými, prechovávanie nepovolanej veci). Po vhodnej intervencii zo strany väzenského personálu sa však viac nedostatky neopakovali a správanie sa stabilizovalo. Časový rozvrh dňa sa snaží dodržiavať. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní. Z radov odsúdených zastáva funkciu vedúceho izby. Svoje povinnosti vyplývajúce z funkcie si riadne plní. Doposiaľ bol trikrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 3.3.2023 pochvalou za plnenie pracovných povinností. Disciplinárny trest vykázaný nemá. Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Odsúdený sa snaží tráviť svoj voľný čas zmysluplne. Počas výkonu trestu v tunajšom ústave bol pracovne zaraďovaný podľa potrieb ústavu na pracoviskách v ústave ako aj mimo ústav s dohľadom ale aj voľným pohybom. Naposledy bol dňa 23.5.2023 pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom Alro Slovakia, kde pracuje doposiaľ. Pracovná morálka odsúdeného je hodnotená kladne, o prácu záujem prejavuje. Na oddiele je taktiež podľa potreby a určenia zapájaný do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích priestorov ústavu. Odsúdený vyrastal v neúplnej rodine, rodičia sa rozviedli keď mal deväť rokov. Má troch súrodencov. Po absolvovaní základnej školy v štúdiu ďalej pokračoval na Strednom odbornom učilišti stavebnom, ktoré ukončil výučným listom v odbore murár, obkladač. Po ukončení štúdia pracoval ako šofér vo viacerých taxislužbách v Bratislave a šofér autobusu v Dopravnom podniku mesta Bratislava. Neskôr sa zamestnal ako kuriér, kde pracoval až do vzatia do výkonu väzby. Menovaný je slobodný, bezdetný. Vyživovaciu povinnosť si nenahlásil. Kontakt formou korešpondencie, návštev a telefonovania udržiava s otcom a sestrou. Odsúdený uvádza, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pôjde bývať k otcovi. Odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup so zameraním na formovanie primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, k reálnemu sebaobrazu, sebareflexii a riešeniu záťažových situácií prijateľným spôsobom. Taktiež je vedený k trvalej abstinencii od návykových látok. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V súčasnosti nie je voči menovanému vedené ďalšie trestné stíhanie. Dňa 21.6.2023 sa konalo pojednávanie Okresného súdu Trnava o podmiennečnom prepustení menovaného z výkonu trestu, pričom odsúdený vzal svoju žiadosť späť. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ho odporúča podmiennečne prepustiť. Na verejnom zasadnutí zástupca ÚVTOS doplnil, že zahladené sú dva tresty, prvý je z januára 2019 a druhý je zo septembra 2021.

Zo skráteného výpisu klienta vyplýva dátum možného podmiennečného prepustenia 22.01.2022, a že odsúdený bol súdne trestaný 8 krát.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 9 záznamov a to z rokov 2006, 2006, 2008, 2008, 2010, 2011, 2012, 2013 a 2017, a to za majetkovú trestnú činnosť, drogovú trestnú činnosť, násilnú trestnú činnosť, a sexuálne motivovanú trestnú činnosť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý,

môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienечné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienечné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienечnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienечnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienечnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienечného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienечnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Rozhodnutie o podmienечnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 22.01.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 16.08.2023 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená nie je.

Súd je toho názoru, že splnenie tejto podmienky je potrebné skúmať s poukazom na správanie odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody, ako aj s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a povahu trestnej činnosti, za ktorú vykonáva trest. Správanie odsúdeného, ktorý už bol opakovane súdne trestaný a už bol vo výkone trestu odňatia slobody, je podľa názoru súdu potrebné hodnotiť prísnejšie oproti správaniu odsúdeného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je prvý krát.

Odsúdený B. C. bol 8 krát súdne trestaný v období rokov 2006 až 2012, a to za majetkovú trestnú činnosť a aj za násilnú trestnú činnosť (trestný čin vydieranie - odsúdenie OS Bratislava III sp. zn. 2T/45/2012). Odsúdený už bol aj vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody (napr. rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 3Ntc/1/2013).

Napriek týmto skutočnostiam u odsúdeného nedošlo k náprave a dlhodobej zmene jeho správania, keď v roku 2017 bol uznaný za vinného za prečin obmedzovania osobnej slobody, zločin lúpeže, zločin vydierania, a zločin sexuálneho násillia, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého aktuálne žiada o podmiennečné prepustenie. Odsúdený sa teda po predchádzajúcich odsúdeniach dopustil konania, ktoré naplnilo znaky skutkových podstat štýroch trestných činov, z toho tri z nich sú zločinmi, teda ide o závažnejší druh trestnej činnosti.

V kontexte týchto skutočností súd posudzoval správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody na účely posúdenia prvej materiálnej podmienky.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v spojení s vyjadrením zástupcu ÚVTOS na verejnom zasadnutí vyplýva, že počas výkonu väzby medzi odsúdeným a inými obvinenými opakovane vznikli počas spoločného umiestnenia na cele konflikty verbálneho charakteru. Vplyvom pedagogického pôsobenia a režimového ovplyvňovania sa viac podobný nedostatok neopakoval, avšak neskôr po nástupe na výkon trestu a premiestnenie do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou sa u odsúdeného opäť a opakovane vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, a to fyzický ako aj verbálny konflikt s inými odsúdenými, prechovávanie nepovolenej veci. Z hodnotenia vyplýva, že po vhodnej intervencii zo strany väzenského personálu sa však viac nedostatky neopakovali a správanie sa stabilizovalo. Odsúdený bol doposiaľ 3 krát disciplinárne odmenený, naposledy v marci 2023 za plnenie pracovných povinností, avšak na druhej strane mu boli uložené aj dva disciplinárne tresty, prvý v januári 2019 a druhý v septembri 2021, ktoré sú už toho času zahladené.

S poukazom na uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že aj napriek udeleniu disciplinárnych odmien, pracovnej činnosti a plneniu cieľov stanovených programom zaobchádzania, nemožno konštatovať polepšenie sa odsúdeného. Pokiaľ bol odsúdený v minulosti opakovane súdne trestaný, a to aj za násilnú trestnú činnosť, a následne sa dopustil násilného konania, ktoré naplnilo znaky 4 trestných činov, z toho 3 zločinov, pričom z opisu skutku vyplýva absolútne nerešpektovanie dôstojnosti inej osoby, a potom vo výkone trestu sa u neho opakovane vyskytli verbálne konflikty, a síce sa potom jeho správanie stabilizovalo, avšak neskôr sa verbálnych konfliktov opäť dopustil, a potom došlo aj k fyzickému konfliktu s inými odsúdenými, je súd toho názoru, že násilné správanie odsúdeného pokračovalo aj vo výkone trestu (rok 2019), a nedošlo k dlhodobej stabilizácii jeho správania, keď aj po zdánlivej stabilizácii sa konfliktného a ešte závažnejšieho konania (fyzický konflikt) opätovne dopustil (rok 2021).

Na základe uvedených skutočností súd nemôže konštatovať polepšenie sa odsúdeného. V hodnotení uvedená stabilizácia jeho konania, ako aj pozitívne zmienky o jeho správaní, sú podľa názoru súdu

nedostatočné, resp. nie sú spôsobilé zmeniť záver o nesplnení prvej materiálnej podmienky, a to práve z dôvodu už uvedenej trestnej minulosti odsúdeného a jeho správania vo výkone trestu. Pokiaľ aj riaditeľ konštatuje stabilizáciu jeho správania, tak odsúdenému bol naposledy uložený disciplinárny trest v septembri 2021, t. j. 2 roky dozadu, čo je s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného krátko doba pre konštatovanie dlhodobej stabilizácie jeho správania, pretože v minulosti sa odsúdený aj po takejto dobe opäť dopustil násilného konania - rok 2012 odsúdenie za vydieranie, rok 2017 odsúdenie za násilnú trestnú činnosť, rok 2019 konflikty vo výkone trestu, rok 2021 konflikty vo výkone trestu.

U odsúdeného, s poukazom na jeho trestnú minulosť a povahu trestnej činnosti, sa vyžaduje aktívne a dlhodobé správanie, t. j. vyvíjanie vlastnej aktivity nad rámec bežného plnenia povinností podľa ústavného poriadku. Inak povedané, bežné správanie odsúdeného, ktoré sa od odsúdených v ústave vyžaduje, a na ktoré sú odsúdení povinní podľa ústavného poriadku, je s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného nedostatočné pre preukázanie prvej materiálnej podmienky, pokiaľ správanie odsúdeného neobsahuje aktivity a konanie nad rámec tohto štandardu, a najmä takéto správanie má byť dlhodobé.

Napokon súd poukazuje aj na skutočnosť, že odsúdený svoj návrh na podmiennečné prepustenie v zásade žiadnym spôsobom neodôvodnil, a na verejnom zasadnutí sa vôbec nevyjadril. Uvedené síce nie je povinnosťou odsúdeného, avšak svedčí to o jeho pasívnom prístupe, v ktorom absentuje vyjadrenie akéhokoľvek postoja, a najmä kritického, k jeho doterajšiemu správaniu.

Na základe všetkých uvedených skutočností dospel súd k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, preto nemožno konštatovať splnenie prvej materiálnej podmienky.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je. Pretože nie je splnená prvá materiálna podmienka, zo svojej podstaty nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka, pretože ak nie je preukázané polepšenie odsúdeného, potom platí, že od odsúdeného nemožno očakávať vedenie riadneho života v prípade jeho prepustenia na slobodu. Keďže pre nesplnenie prvej materiálnej podmienky nemôže byť splnená druhá materiálna podmienka, nie je daný dôvod na to, aby sa súd bližšie zaoberal splnením druhej materiálnej podmienky.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.